

vég ye át a képv. mandatumot), Seps-Sztygyörgy kormánypártjai tüntetés rendezésével furdónkbe tolakodtak. A furdóigazgatóság a tüntetés vezetőit felhívta, hogy a vendégek nyugalmát pártterdekü zaklatásokkal ne zavarják; de Csiky, — ki Földváról érkezett ide s éppen Seps-Sztygyörgyre volt menendő a mandatum elfogadására, hol ezalatt Tiszát választották meg, mégis diktálva fogadták és csak az ellenzékiek mérsékeltségére hivatkozással sikerült az igazgatóságnak az ellentüntetést megakadályozni. Eddig a távirat.

A ki a sepsi-sztygyörgyi választásnál jelen volt, meglehet első pillanatra ezen távirat olvasása után indokolt felindulásba jön, levén abban nyolcszoros hazugság, de aztán épen e miatt szánakozó mosolyra vonja ajkait.

Hazugság először, hogy Tisza miniszterelnök hivatalos pressióval proklamáltatott.

Roszakaratu elferdítése az igazságnak, hogy dr. Csiky Kálmán semmit sem tudott erről, mint-hogy épen az ő táviratilag küldött lemondása folytán választott meg a miniszterelnök ur, kinek javára lemondása történt s így eo ipso nem áll az, hogy Csiky ur a képviselői mandatum átvévése végett jött városunkba.

Rágalom az, hogy Seps-Sztygyörgy polgársága tüntetés rendezésével Előpatakra tolakodott. Avagy nem Előpatakon át vezet e az ut Földvár felé s tolakodás-e az, ha a jelöltjét szívből szerető polgárság, ennek kifejezést kívánván adni, elébe siet üdvözlésére?

A furdó igazgatóság pedig a (szerinte) tüntetés vezetőit nem hogy felhívta volna, hogy a vendégek nyugalmát pártterdekü zaklatásokkal ne zavarja, mert nyugalma senkinek zaklatva Sztgyörgy polgársága részéről nem lett; de igenis szives volt a nyugalomszerető igazgatóság lépten-nyomon belekötni az elfogadó küldöttség tagjaiba, gunyolni és minden általa kigondolható módon insultálni a polgárságot. Ennélfogva maga okozta az igazgatóság, ha egyik tiszteletra méltó ősz hazafi s sértegetések folytán talán mégis megnyugtalanította az igazgatóságot, olyanformát mondván, hogy: „ugy látszik, rég nem járt idegen tenyér a fogaján“.

Hatodiknak ismételve a harmadik hazugságot (kár volt ismétlésbe esni, hisz a ki ennyiszor képes volt: többször is eredetit hazudhatott volna), hetedszer azt „tévmondja“, hogy Tisza Kálmán azalatt választották meg, míg Csiky Kálmán Előpatakról Sztgyörgyre volt menendő; már pedig azok választottak, kik épen a küldöttséget képezték s az nem lehet, hogy a távollevők visszaszálló lelke politikai jogot gyakoroljon.

Végre hogy sikerült az igazgatóságnak az ellentüntetést megakadályozni, az az igazgatóság nagy népszerűségének köszönhető s főképen önuralmának válik dicsegetésére.

A táviratozó pedig igen helyesen teszi, ha jövendőben nem veri magát költségbe s nem bolondítja el a szegény „Pesti Napló“.

— s —

Az ilyefalvi képviselő választáshoz.

Seps-Sztygyörgy, 1878. aug. 10.

Tisztelt szerkesztő ur!

Becsés engedelmeiből igénybe veszem lapját a célból, hogy annak t. i. a „Nemere“ 67-ik számában „ilyefalvi képviselő választás“ cím alatt megjelent közleményre némi észrevételt tegyek.

Köszönettel véve a gr. Nemes pártja érdeméül felhozott „ügyes írendzszerűség, szervezett párt“ stb. kedvező nyilatkozatát: tiltakozunk kell magunk s pártunk nevében, azon felfogás ellen mint-ha „ezen választás azt mutatta volna meg, hogy nem a szabadelvű párt, hanem Bakcsi bukott.“ Pártunk nem Bakcsi személye ellen küzdött — mi nek bizonyossága az is, hogy sehol személye ellen becsmérlő eljárást nem gyakorolt — hanem küzdött, mint tisztesség pártarcoknál illik, az eszméket meggyőző erejével.

Győzött az elv s az öntudatra ébresztett választók többségének azon meggyőződése, miszerint a multban uralgott szabadelvű párt és kormánya a hazát romlásnak indította s veszélybe viszi; győzött a jobb léte vágy és önfenntartási ösztön.

Miből következik, hogy a szavazók többsége nem Bakcsi személyét buktatta el, hanem elítélte azon pártot, rosztalását nyilvánította azon kormány ellen, melyet a multban pártolt, s jövőre istápolni igért.

Tévedésnek tartjuk azon állítást is, melyben mondatik, bünül rójjuk fel a szabadelvű pártnak, hogy akkor, a midőn meg volt győződve B. népszerűségéről; a midőn tudta, hogy személye rokonszenvre nem talál; felléptette őt.

Bakcsi személye és pártja iránti tiszteletét sértendő, ha ezzel szembe ki nem jelentenők, hogy igen is Bakcsi személye iránti ragaszkodás, nevének népszerűsége és a szélely népben még mindig uralgó azon rokonszenv, melyet — atyafia

íránt érez, voltak a legnagyobb nehézségek, melyet kapacitáló eljárásainkban leküzdeni kellett. Ügyünk szentségéről, célunk helyességéről meg voltak csaknem mindenütt győződve, de a mi grófunk — az ők Bakcsijuk mellett csak az értelmesebb osztálynál nyert előnyt.

Aztán valja be cikkező ur is, azon egyén, ki 6 éven át egymásután képviselte a kerületet, kinek személyében a mult választáskor egyhangú bizalom özpontosult; még sem lehet ő annyira népszerűtlen és rokonszenv nélküli. És továbbá ha valóban olyan egyén lenne, milyenek cikkező bemutatni akarja: maga Tisza, maga a kormány és végrehajtó bizottsága nem ajánlotta volna oly nyomon. — De ne hibáztassa a pártot se, tunyaság és elbizakodottsággal ne vádolja.

Hisz! köztudat: eleget kerestek a sepsi szabadelvűek Bakcsi helyett companijukba inkább beillő személyt; de miután népszerűbb és értelme-sebb embert maguk közt nem találtak: elfogadták mint kormány jelöltjét. S tanum e választókerület minden polgára, hogy hivatali hatalom lehető alkalmazása, szolgabíró, jegyző stb. annyira igénybe véve hogy alig-alig lehetett a vélemény szabad nyilvánítását megőrizni.

Higye le t. cikkező ur! az ellenzéknek nem igen hízleg és saját szabadelvű pártjának sem tesz szolgálatot, ha jelöltje személyiségének dehonatálásával akarja menteni a vétket, mely nem abban áll, mit cikkező ur felsorol, hanem inkább abban: miért kormánypártiak?

Remélem, és szerkesztő ur ismert lovagias-sága foljogosit hinnem, hogy egész terjedelmében kiadja észrevételeimet.

a párt megbízásából:

D. Veres Gy.

A fentebbi sorokhoz csak pár szavunk van. Az ellenzék el akarja hitetni — ugy látszik, még most is magával s a világgal, hogy az „ellenzék eszme“ győzött a sepsii kerületben. Holott ők maguk leginkább tudhatják, hogy mi győzött ott. Részletekbe nem bocsátkozunk. Lapunknak nem lévén feladata az izgatás és a létező viszonyok felzavarása: megnyugsunk a körülményekben s gróf Nemes Nándor ur személyében tiszteljük a megválasztott képviselőt. De azt, hogy képviselői mandatumát „eszméi diadala“ volna: azt, valamint akkor, ugy ma is kereken tagadjuk.

Bakcsi ur személyét a kérdéses cikk nem bántotta. Hogy népszerűtlenségének róttá fel a. punk bukását: ebben még az ellenzék is igazat ad nekünk. Arra pedig, hogy minél népszerűtlenebb legyen a választók előtt a Bakcsi név, — épen az ellenzék munkált elég dicsegetes szorgalommal!

Korcsmákban, nyilvános és magán helyeken nem átalották őt a legbántóbb rágalmakkal illetni; mi is olvastunk egy személye gyalázására megindított galád, sértegető pamphletet, melyet még hirlapilag is közzé akartak tenni — s hogy fel nem vette egyetlen magyar lap sem, azt csak az irat botránys, erkölcsrontó előadásának lehetett köszönni.

Ilyen eljárás mellett hogyan lehetett volna a Bakcsi személye népszerű. Ilyen eljárás mellett minő igazságérzettel mondhatja most Veres Gyula ur, hogy az ellenzék „Bakcsi személye ellen becsmérlő eljárást nem gyakorolt“.

Az ellenzék nem járt el Bakcsival szemben nemesen. Hanem már most ezen tul vagyunk.

A hivatalos pressio, melyet a szabadelvű párt-nál felfedezni vélt Veres Gyula ur, a szabad vélemény nyilvánítását, miután nem létezett, meg sem gátolhatta.

A kérdéses cikkben elmondottakat ma is szó-ról szóra fentartjuk s Veres Gyula ur, ha jobban utána gondol a dolognak, mint értelmes ember, bizonyosan botlásai egyikének fogja tekinteni a fentebbi nyilatkozatot, mely épen elégséges arra, hogy a ki a viszonyokat ismeri, csendesesen elmosolyodjon az ellenzék „elvi hódítása“ felett.

Különben béke velünk!

A választásoknak vége van; polgári kötelességünk más irányba terel mindnyájunkat.

Ha azt a kört, melyet sorsunk számunkra kijelölt, becsülettel betöltjük: minden pártoskodások nélkül is jó hazafiak maradunk.

A békekesség szelleme szállja meg önöket is!
Szerk.

A szászhermányi képviselő-választás.

Tatrag, 1878. aug. 9.

Tekintetes szerkesztő ur!

Tegnap Brassómege szász-hermányi választó kerületében szabadelvű párti, Gidófalvi Albert, szász nemzetiségű jelölt Kaiserrel szemben 27 szavazattöbbséggel országgyűlési képviselőnek megválasztott.

Dicséretet érdemel a bizottság; de főkép annak két elnöke: lelkes Molnár Victor és Popea Rádu, hogy tapintatos eljárásával a Hétfalubólikerült szabadelvű párti többséget ez eredményre juttatta.

Kétszeres sőt háromszoros diadal ez, mely a magyarkelet e végbércei alatt a tegnapi nap sikeréből fölmerült.

Diadal és pedig századok óta első a szász suprematia fölött; diadala volt ez a románok sorakozása által a fajok egyetértésének; diadala a szabadelvű pártnak.

Valóban szép eredmény!

Nem kell felednünk, hogy Erdély románságának a legértelmesebb, a legfejlettebb, anyagilag is a legjobban álló része lakja Hétfalut. És midőn látta az ember ezek tömörülését a magyarsághoz, az aktivitás terén mozogva, mi, kik évtizedeket töltöttünk itt el anyagi küzdelem és szorongás között — látva a fejleményt, édes érzettel tekintettünk vissza a multba és biztató reménnyel elé a jövőbe.

Nemzeteknek, mint egyeseknek életfolyama hasonló phasisokon megy át. A megpróbáltatás öreg-biti a tapasztalást, a tapasztalás pedig érettebbé teszi az egyént.

Egy pillantást vetve a hétfalusi román intelligentiára, mely méltóan viseli e nevet, hinnünk engedi, hogy annak tudata: hogy a magyarság és románság itt keleten együttesen és karöltve járva tarthatja fenn a szláv és german áramlattal szemben magát; hogy particularis törekvés önzését felé viszi a nemzetet; hogy a tényleges szereplésben, az aktivitásban áll a nemzetnek életfeltétele; hogy a passivitás egy átok, mely által a nemzet életéből elrablott minden perc magán a nemzeten boszulja meg magát; igen, hiszünk, hogy ezek tudata vezérelte a derék román értelmiségét lépteiben.

Már említett hosszufalusi román lelkes, Popea Rádu ur, mint népevezér, maradó emléket szerzett magának, s bárha lehetnek, kik szűk és szenvedély szaladékaival átszótt látkörük terén állva, szeretnénk töviskoszorút illeszteni homlokára, hiszünk, hogy a románság politikai életének egén mind nagyobb-nagyobb tért foglalolag derengő jóna-zal világnézet megteremtésénél nemcsak az általános elismerést.

„A derék nem fél az idők mohától.

Erőre kél a társaság, ha népe összeforr.“

Bartha Károly,
néptanító.

Az új képviselőház.

A választások eredménye eddig 329 kerületből ismeretes; ebből sz. p. képviselőt választott 215 kerület, habarék párti vergődött többségre 59 kerületben, függetlenségi párti győzött 43 kerületben. A pártokon kívül áll 5 képviselő s nemzetiségi 5.

A választások eredménye névszerint a következő.

I.

Szabadelvű pártiak.

Abrudbánya: Hegedűs Sándor. Baja: Matinovic Gábor. B-Csaba: Szeberényi Gusztáv. Bereck: Gábor Péter. Besztercebánya: Halassy Gyula. Budapest: I. ker. Pauler Tivadar. II. ker. Kerntler Ferenc. III. ker. Ivánka Imre. V. ker. Wahrmann Mór. VI. ker. br. Podmanicky Frigyes. Erzsébetváros: gr. Péchy Manó. Félegyháza: Szabó Sándor. Gyöngyös: V. Kovács László. Győr: Kautz Gyula. Gyula: gr. Wenckheim Frigyes. Kassa: Juhász Mihály. K.-Vásárhely: Nagy Gábor. Komárom: Ghycy Kálmán, Kolozsvár: I. ker. Péchy Manó. II. ker. Bokros Elek. M.-Vásárhely: I. ker. Knöpfel Vilmos. Oláhfalu: Ugron Ákos. Pozsony: I. ker. Szlavy József. II. ker. Hosztinszky János. Szamosújvár: Jakab Bogdán. Szarvas: Möríc Pál. Szatmár-Boross Bálint. Szék: Eber Nándor, Temesvár: Missics János.

Abaujmege: szikszi ker. Péchy Tamás. gönci ker. Szathmáry Miklós. garbócbogdányi ker. Rakovszky György.

Alsó-Fehérmegye: ujvári ker. b. Kemény Géza. alvinci ker. Barcsay Ákos. n.-enyedi ker. b. Kemény Gábor. magyar-igényi kerület: Lukács László.

Aradmegye: boros-jenői ker. Boros Benő. szt. annai ker. Bohus Zsigmond. pécskai ker. Csemegi Károly. pászászhelyi ker. Konstantiny György.

Bács-Bodroghmege: apatini ker. Schmausz Endre. tovarisovai ker. Funták Sándor. hódászi ker. Rónay István. uj-verbászy ker. Kármán Lajos. bácsalmási ker. b. Rudics József. kulpini ker. Dimitrievics Milos. rigyciai ker. Latinovics János. ó-kanizsai ker. Zákó Sándor.

Barsmegye: uj-bányai ker. Kazy János. aranyosmaróthi ker. gr. Migazzy Vilmos.

Brassómege: hermányi kerület: Gidófalvi Albert.

Beregmege: munkácsi ker. Jászay Antal. kászonyi ker. Horváth Károly: felvidéki kerület: Morvay Pál.

Békésmegye: gyomai ker. Zsilinszki Mihály. orosházi ker. gr. Károlyi Tibor.

Beszterce-Naszódmegye: besztercei ke. Hoffgräff J. naszódi ker. Tanárky Gedeon.